

EL LECTOR ESCRIU

Resposta a Francesc
Francisco

Sr. Director,
El motiu d'aquesta carta és contestar l'article que va inserir el Sr. Francesc Francisco en l'apartat de «Tribuna Lliure»; voldria fer-hi algunes remarques. Abans de res, voldria dir la importància que pot tenir qualsevol escrit del Sr. Francisco en la pedagogia, perquè seria un mètode genial per trencar la mandra i fer venir ganes d'agafar paper i llapis a qualsevol «manta», categoria en què, prou greu em sap, haig d'incloure'm.

La veritat, Sr. Director, és que no sé per on començar, perquè haig de fer molts esforços per no dir coses impubliques i que se'n vagi tot l'invent a la papera. Aclarit això, aniré entrant en matèria sobre el «cert independentisme» que tant i tant critica el Sr. Francisco, i, si m'ho permet, a partir d'ara em dirigiré personalment a aquest senyor per tal de fer més digerible aquesta missiva.

Bé, Sr. Francisco, no hi ha cap dubte, vostè és un home de partit. El seu partit, Sr. Francisco, vostè ho sap, és una sucursal, o més ben dit, un succedani del partit que mana actualment a

l'Estat espanyol, on segons vostè hem de seguir immersos in saecula saeculorum. Francament, la seva postura no m'estranya en absolut veient d'on surt vostè. Diu vostè, senyor meu, que l'11 de setembre va veure i sentir l'odi al sector independentista que es congregà davant l'ajuntament, i això sembla que l'irrita. No, Sr. Francisco, a vostè no l'irrita aquest odi sinó la puixant radicalització de la gent i que aquest sector avanci de dia en dia. Per recolzar això, ens surt amb la vacil·lada — sí, he dit vacil·lada — que l'alcalde i sobretot vostè «varen aguantar estoicament» els atacs dels «galifardeus» que davant s'hi plantaren. Sr. Francisco, per favor, expliqui també la quantitat de policies que hi havia al costat, perquè si no, és possible que algun vailet l'identifiqui amb en «Rambo», no creu?

Sobre la comparació que fa vostè amb el partit nazi, se'm presenta el dubte de si la portava vostè de conyac o de rom (Pujol segur que no). Sr. Francisco, no creu que exagera?

Poc després, vostè, que és home de partit, fa atacs personals. No cal dissimular, Sr. Francisco, sobre el venedor d'hamburgueses, el farmacèutic, l'advocat i el bomber. Això, Sr. Francisco,

crec que mostra molt poca categoria, i més venint d'un home que és el tinent d'alcalde del nostre (o el seu?) ajuntament.

Referent a la seva afirmació que dins l'independentisme hi ha «mainada manejable», haig de preguntar-li com qualifica vostè tothom que va votar el seu partit amb promeses com la dels 800.000 llocs de treball, per dir-ne només una.

Sr. Francisco, no vull estendre'm més. Li diria moltes coses més, però pensi que ja quan he començat aquesta carta he vist que era una clara pèrdua de temps. L'any que ve espero que el seu article posterior a l'11 de setembre sigui una mica menys nociu, i si s'esforça una mica, una mica menys denigrant. **TUI-XA.** Girona.

Demanem brevetat i concisió en els comunicants que escriguin a la secció «El lector escriu». Qualsevol carta que passi de les 30 ratlles, aquest diari es reserva el dret de resumir-la, intentant preservar el seu sentit. Tota comunicació haurà d'anar acompanyada de la identificació completa de l'autor (nom i cognoms, adreça, i, si és possible, telèfon), malgrat que podran ésser publicades cartes signades amb inicials o pseudònims, si així ho sol·licita el seu autor.

El carrer del Pla Guillem
343

El carrer del Pla Guillem separa dues promocions immobiliàries: la urbanització Mas Abella i la urbanització Mas Barril. Va des del carrer del Mas Abella — i concretament del lloc on hi ha el mas d'aquest nom — a l'Avinguda Lluís Pericot, gairebé en el punt on aquesta s'uneix amb la Pujada a la Creu de Palau. Té com a travessies els carrers de la Pica d'Estats i el del Roc Colom.

Actualment és en procés d'obertura i urbanització. Els terrenys de la banda sud, fins al carrer del Puig Padrós, són propietat del Patronato de Casas del Ministerio de Obras Públicas y Urbanismo. La parcel·la entre els carrers del Mas Abella i la Pica d'Estats és de 4.532 m² i la situada entre el de la Pica d'Estats i el Roc Colom és de 4444 m².

Tota la banda del carrer pertanyent a la urbanització Mas Barril és doncs, de propietat pública, i s'hi estan construint ja unes cases unifamiliars en la primera de les dues parcel·les esmentades. La parcel·la limitada pels carrers de Roc Colom, la Pujada a la Creu de Palau, el carrer del Puig Padrós i el que avui comentem ha estat adquirida per una immobiliària que ha començat a construir-hi tretze cases unifamiliars de protecció oficial. Per la banda Nord, el carrer dona a parcel·les de la urbanització Mas Abella que són lliures d'edificacions.

El nom li fou posat en el ple municipal del 19 de juliol del 1985, al mateix temps que es donava nom a tots els carrers de les urbanitzacions veïnes, amb les quals forma una àmplia zona residencial a l'antic municipi de Palau-sacosta, agregat a Girona l'any l'any 1963.

Quan el mes de febrer del 1985 van començar-se a obrir els carrers de la urbanització Mas Barril — i amb ells el del Pla Guillem — i els de les urbanitzacions Mas Grau i Torre de Palau-2, en una actuació conjunta espectacular que va coincidir amb el començament de la construcció en el mateix sector, del nou dipòsit d'aigua de Girona, van aixecar-se algunes veus de protesta per la deforestació que d'estava produint, i el tinent d'alcalde de Planificació i Ordenació de la ciutat, Joan Maria Gelada, va intervenir amb un article publicat a la premsa el mes de març, en el qual assegurava que només s'havien tallat quatre acàcies. Els qui recorden els luxuriosos boscos de Palau que van ocupar tota aquesta zonafins al començament del 1985 no deixen de lamentar l'inevitable creixement urbanístic de la ciutat.

El Pla Guillem és un extens altiplà, situat a 2.300 metres d'altitud, dintre l'Estat francès i en la carena que separa les comarques catalanes del Conflent i el Vallespir.

J. Fabre

NECROLÒGIQUES

ENRIQUETA RIBA I BADIA

A l'edat de 94 anys va morir, ahir, a Arenys de Munt, **Enriqueta Riba i Badia**, natural d'Arenys de Munt i resident al carrer Sant Martí, 64, d'aquesta vila.

Era vídua de Josep Guau i Rosell, i tenia tres filles: Lluïsa, Maria i Rosa.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima se celebrarà avui a les 10 del matí, a l'església parroquial d'Arenys de Munt. Que descansi en pau.

MIQUEL BUBÉ I MUTJÉ

A l'edat de 56 anys va morir ahir, a Salt, **Miquel Bubé i Mutjé**, natural de Salt i resident al carrer Montsalvatge, 17, 3r 3^a, de Salt.

Estava casat amb Glòria Maynegre i Fullà, i tenia dos fills: Alexandre i Rosa.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima se celebrarà avui a les 4 de la tarda a la parròquia de Sant Cugat de Salt.

Que descansi en pau.

JOSÉ LUIS MORCILLO
SOLÀ

A l'edat de 31 anys va morir, a Barcelona, **José Luis Morcillo Solà**, natural de Baza (Granada) i

resident al carrer **Elisenda de Montcada, 7, 6è 1^a**, de Salt.

Estava casat amb Antònia Hernández Moreno, i tenia dos fills: Vanessa i Immaculada.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima se celebrarà avui a 2/4 de 10 del matí a la parròquia de Sant Cugat de Salt.

Que descansi en pau.

ENCARNACIÓ CASAS
SERVIÀ

A l'edat de 73 anys va morir dimecres, a Girona, **Encarnació Casas i Servià**, natural de Palau sacosta i resident al carrer Enderrocades, 20, baixos, de Girona.

Estava casada amb Joan Prats Carreras, i tenia dos fills: Maria i Joan.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima se celebrarà avui a les 11 del matí, a la parròquia de Vista Alegre de Girona.

Que descansi en pau.

ELVIRA BUSQUETS
I BARIA

A l'edat de 69 anys va morir ahir, a Girona, **Elvira Busquets i Baria**, natural de Sant Miquel de Cladells i resident al carrer Termes Orion, 10, de Santa Coloma

de Farners.

Era vídua de Salvador Bosch i Gispert, i tenia dos fills: Jacint i Núria.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima se celebrarà avui, a les 5 de la tarda, a la parròquia de Santa Coloma de Farners.

Que descansi en pau.



PREGUEU DÉU EN CARITAT
per l'ànima de

Miquel Bubé i Mutjé

que morí cristianament a Salt, el dia 19 de setembre del 1985
a l'edat de 56 anys

A. C. S.

La seva esposa, Glòria Maynegre i Fullà; fills, Alexandre i Rosa; filla política, M^a Àngels Casas; nenes Cristina i Sílvia; germanes, Coloma i Ramona; germans polítics; nebots, cosins i família tota participen a llurs amistats tan sensible pèrdua. La missa exequial en sufragi de la seva ànima se celebrarà avui divendres dia 20, a les 4 de la tarda, a l'església parroquial de Sant Cugat. Domicili mortuori: c/ Xavier Montsalvatge, n^o 17, 3r. 3a.

Salt, 20 de setembre del 1985

Dossier: La Restauració de 1875. Una reacció conservadora
Catalunya, fàbrica d'Espanya (itinerari visual per l'exposició)
Conversa amb Temma Kaplan

REVISTA D'HISTÒRIA · SETEMBRE 1985

JA ÉS A LA VENDA

